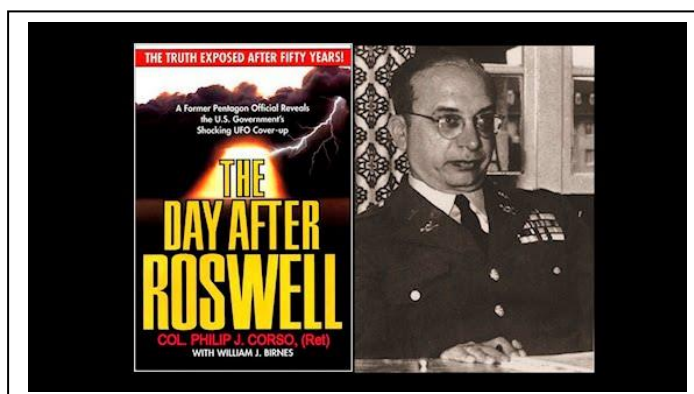

The Day After Roswell

Av Col. Philip J. Corso
(1998)

Pia Hellertz – april 2018

Den 5 juli 1947¹ kraschade ett UFO, ett *Unidentified Flying Object*, i öknen utanför Roswell i den amerikanska delstaten New Mexico. **Philip Corso**, som skrivit boken *The Day After Roswell* (1998) hörde inte talas om den då eftersom händelsen snabbt blev sekretessbelagd. Istället spreds uppgiften att det var en väderballong som kraschat. En anledning som Corso tar upp är att landet hamnade i panik när **Orson Welles** pjäs *War on the Worlds* sändes på radio 1938 och alla trodde det var sant att utomjordingar attackerade mänskligheten. Wikipedia skriver: ”Han inledde pjäsen som om det rörde sig om en nyhetssändning om att rymdvarelser skulle ha invaderat Grovers Mills, New Jersey, och orsakade därmed panik bland allmänheten - många flydde sina hem.” Landningen i Roswell var dock ingen fantasi, den var i högsta grad verklighet, berättar Corso.

14 år senare blev Philip Corso indragen i ärendet och fick ett stort ansvar för att utreda både vad som hänt och för att undersöka den teknik som farkosten skulle kunna avslöja. Det fanns fem varelser ombord, av vilka fyra var döda vid kraschen och en flydde men blev nerskjuten (s. 78). En annan källa menar dock

¹ Datumen är olika i olika källor enligt Philip Corso, 2, 3 eller 4 juli nämns också.

att en varelse överlevde i tre år och att en officier tog ansvar för den under tiden fram till dess död.²

Det fanns tecken på att utomjordingar, extraterrestrials, ETs, tidigt hade varit involverade i nazisternas utveckling av militär teknik. Man var också övertygad om att ET var fientliga och att de var med och påverkade under andra världskriget. Bland annat hade man sett på lemlästningar av nötkreatur ("cattle mutilations") att utomjordingarna sannolikt var fiender.

Corso berättar att det var först på 1980-talet som man hade utvecklat teknik för att förstöra främmande satelliter, attackera främmande teknik och tillintetgöra fienders rymdfartyg. Man hade då utvecklat en teknik som var baserad på den utomjordiska teknik som avslöjats i det kraschade "tefatet", bland annat laser, strålvapen och flygplan med Stealth-teknik.

Corso menar att boken beskriver den sanna historien om det som hände dagarna efter Roswell och "hur en liten grupp officerare inom den militära säkerhetstjänsten förändrade kursen för mänsklighetens historia" (s. 6).

Vem är Philip Corso?

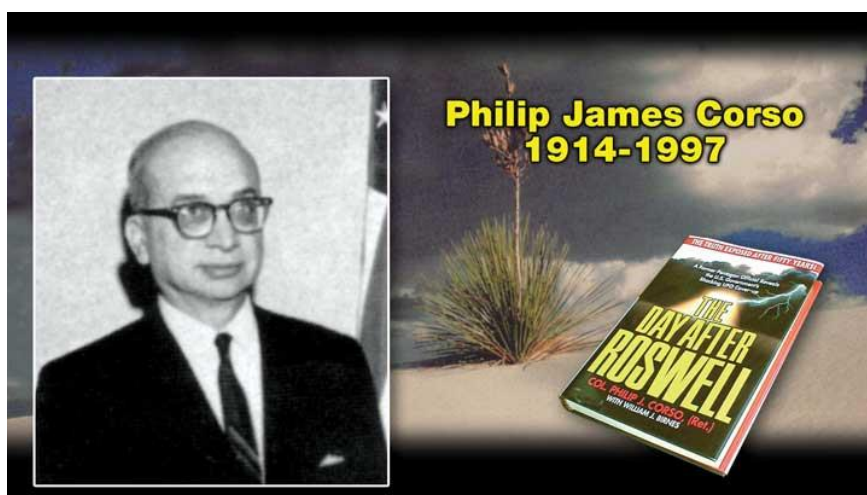
Författaren var överstelöjtnant inom den amerikanska armén och arbetade inom *Research and Development* vid Pentagon. Han arbetade i president **Dwight D. Eisenhowers** *National Security Council*. Han var verkligen med i den innersta gruppen bland de forskare som utvecklade vapensystem för armén. Bland annat var han säkerhetsagent och fanns med i de hemligaste grupperna. Under de 21 år han var verksam inom militären fick han 19 utmärkelser och dekorationer för förtjänstfulla insatser. Hans karriär är verkligen bred och omfattar många

² Steven M. Greer, i boken *Unacknowledged – An Exposé of the World's Greatest Secret* (2017)

sektorer inom säkerhetstjänst och försvar.

Han berättar att han fick kännedom om de djupaste hemligheterna bland annat med direkta kopplingar till KGB och Sovjet. Det är således inte vem som helst som berättar historien om UFO-kraschen i Roswell.

Jag blev intresserad av boken efter att ha läst f.d. försvarsministern **Paul T. Hellyers** bok *Money Mafia* (2014) där han nämner att Philip Corsos bok om Roswellhändelsen grundar sig på hundra procent sanning.³

Utomjordingarna

Den 6 juli 1947 råkade Philip Corso av en händelse få se en av de varelser som kraschat i Roswell. Den var död och låg flytande i en tank med nån slags vätska. Dessa kroppar omtalades som ”paket” eller ”gods”. Det finns bilder på internet som påstås vara förfalskningar, men efter att ha läst boken tror jag snarare att det är läckta bilder från obduktion. Corsos beskrivning av varelserna stämmer med bilderna.

Corso berättar att varelsernas kroppar utsattes för obduktion ”i största hemlighet” (s. 63).

³ Min artikel om Paul T. Hellyers bok *Money Mafia - A World in Crisis* (2014) finns på min Boksida, http://www.piahellertz.com/The_Money_Mafia.pdf

Varelserna blev föremål för många analyser. Deras hjärnor var överdimensionerade i förhållande till kroppen. Det verkade inte som om de behövde mat eftersom man inte fann några livsmedel på rymdskeppet. Var de robotar? Det fanns inte heller någonting på fartyget som avslöjade att varelserna behövde "gå på toa". Deras hud påminde mer om en krukväxt än om en människas hud. Dock kunde man se att varelserna hade dött med stor smärta.

Varelserna hade "huvudband" som man spekulerade i kunde vara ett hjälpmedel för kommunikation.

Varför är händelsen intressant?

För mig är det mest intressant att läsa om hur de olika enheterna som undersökte och arbetade med Roswellkraschen hemlighöll, hur de medvetet spred desinformation för att hålla allt hemligt och om hur de hanterade nyfikna och de som försökte sprida information. Kritiker har framfört att om det som hände i Roswell faktiskt hänt så borde nån ha visselblåst. Det fanns de som försökte, men de tystades genom order från toppen. Detta fungerade enligt Corso ett 30-tal år. Detta gällde både vittnen och involverad personal från myndigheterna. *"Du har inte sett någonting! Ingenting hände här. Låt mig höra dig repetera det!"* (s. (62).

Corso jämför med *Manhattanprojektet*, där tusentals personer arbetade med den första atombomben. Alla höll tyst. Roswell var större än Manhattanprojektet och krävde därför ändå mer genomgripande sekretess. Corso berättar att det man hittat vid skeppet var den absolut mest bevarade hemligheten någonsin som armén hade. Ändå dröjde det ända till år 1961 innan man hade kommit på vad man kunde använda teknologin till.

Corso berättar också om att det var många enheter inom Pentagon som arbetade med Roswellkraschen, oberoende av varandra och även utan kännedom om varandra. De arbetade enligt "need-to-know"-principen, där var och en bara arbetar med sin egen lilla pusselbit utan att ha kunskap om helheten.

Material från "tefatet" i Roswell undersöks

Tävling om kunskaper

Vi ska komma ihåg att det Kalla kriget nu pågick och att Sovjet, USA och andra länder tävlade om att vara först med avancerad teknik. Ingen ville komma på andra plats. Corso berättar att han fick höra ”rykten” om att det pågick forskning om rymdskeppsteknologi vid en bas i Kalifornien och att det handlade om ett system för framdrivning med hjälp av elektromagnetiska vågor (*”electromagnetic-wave propulsion system”*) (s. 57). Inspirationen kom från upptäckter man gjort på rymdskeppet från Roswell. Man hade naturligtvis samlat in allt material från skeppet. Det studerades nu i detalj. Allt måste analyseras, kategoriseras och förberedas för att sen sprida ut det till relevanta sektioner inom militären. Mycket var obegripligt, men allt eftersom tiden gått har forskare förstått mer och mer.

Jag ska inte försöka ge mig in på de tekniska beskrivningarna utan rekommenderar intresserade att läsa boken, men Corso beskriver att man fann att skeppet inte drevs fram med känd energi. Det hade inga motorer eller någon annan känd energi för att ta sig fram med. Trots det så flög de fortare än de snabbaste flygarna på Jorden. Detta var en av de stora forskningsfrågorna som forskarna ägnade sig åt. Det fanns inga pedaler, inga växelpakar, inga hjul, inga kablar, inga roder, inga klaffar och inga ventiler. Och det fanns ingen motor. Detta var ett mysterium. Dessutom undrade man över hur varelserna skyddades från de starka G-krafter som de måste ha utsatts för.

Corso berättar att den serbiske ingenjören och uppfinnaren **Nicola Tesla** ofta kom upp i diskussionerna. Han forskade på antigravitation och elektromagnetiska fält och man menade att viss hjälp kunde man få från hans forskning när man ville förstå det främmande rymdskeppet.

De metalliska bitarna från skeppet kunde varken brännas eller smältas. Man såg tunna strålar som inte syntes förrän det mötte ett objekt och då brändes detta rakt igenom. *”Fler frågor än svar”*, konstaterar Corso (s. 78).

De märkliga ”barnlika” varelser som hittades i skeppet var mänskliga på något sätt och uppenbarligen intelligenta. Man hade ingen aning om ifall de kom från en planet i vårt eget solsystem eller från någon annan galax. Corso menar att man kunde använda de upptäckter man gjorde för att bygga ett försvarssystem mot såna som dom.

Man studerade också USOs, *Unidentified Submerged Objects* (oidentifierade undervattensobjekt), något som blev marinens uppgift i första hand.

Corso berättar att en mycket upprörd **Stalin** höll upp ett exemplar av *Roswell Daily Record* från tisdagen den 8 juli 1947 med en nyhet som hans spioner berättat för honom redan en vecka innan. Spionerna hade först trott att det var *”planterade berättelser”* (s. 70), men när även tidningar började berätta

för att sen sprida desinformation och kalla objektet för en kraschad väderballong, då förstod de att nyheten om det kraschade "tefat" var verklig.

Ryssarna hade fått tillgång till nazisternas hemliga dokument efter kriget och kände till den vapen- och rymdforskning som nazisterna ägnat sig åt. Corso nämner *Operation Paperclip* som innebar att ett mycket stort antal nazistiska forskare, bland andra **Werner von Braun**, överfördes till USA, för att där fortsätta sin forskning. Von Braun blev involverad i forskningen omkring Roswellskeppet. Corso menar att amerikanarna hade förundrats över tyskarnas framgångsrika utveckling när det gällde flygplanstekniken och man hade undrat "hade de fått hjälp?" (s. 79). De hade utvecklat och fått flygande "tefat" att starta vertikalt och att flyga. Dock hade amerikanarna inte intresserat sig för det då.

Jag har lyssnat på rymdforskarna **William Tompkins** och **Robert Wood** i en mycket intressant intervju på Youtube, där Tompkins menar att nazisterna hade hjälp av utomjordingar i utvecklingen av sin rymdteknologi, *Robert Wood and William, Tompkins Interview* (14 nov. 2016).⁴

Även Sovjet fick tillgång till en del av den forskningen efter kriget. En del av detta blev frisläppt vid Sovjetunionens fall.

Corso menar att Stalin inte behövde vara orolig, båda sidorna var jämbördiga, men Roswellkraschen ändrade detta. Nu började ryssarna undra över vad Amerika lärt sig av kraschen. Och Corso berättade att man nu skapade en ny struktur för hemligstämplat material.

Flygande "tefat"

Corso berättar att det under 1950-talet kom in många rapporter om UFOs från olika håll, både från militär, från polis och från allmänheten. Det gällde nu för myndigheterna och militären att hitta ett sätt att samla in information på ett lämpligt sätt. Det bildades en mycket hemlig grupp av höga militärer, forskare och ingenjörer för att hantera Roswellkraschen och andra UFO-uppgifter. Corso berättar att gruppen nu insåg att det krävdes något alldeles speciellt och enades om att skapa "inget mindre än en regering inom regeringen" som håller sig vid sidan om presidentens administration för att vara oberoende av vilket parti och vilken president som satt vid makten (s. 81). Samtidigt ville man skapa en attityd till fenomenet utomjordingar på ett sätt så det inte skulle utbryta panik. "Det kommer att bli ett fall där döljandet är avslöjandet och avslöjandet är döljandet. Förneka allt, men låt allmänhetens känsla ta ut sin kurs. Låt skepticismen göra vårt arbete för oss till dess sanningen blir allmänt

⁴ *Robert Wood and William, Tompkins Interview* (14 nov. 2016) – del 1.

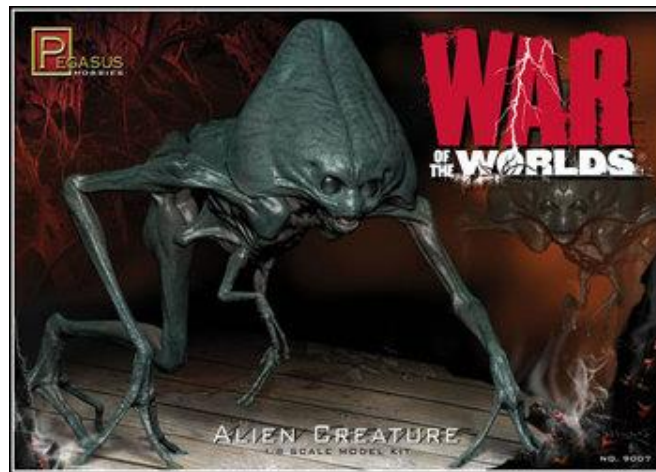
<https://www.youtube.com/watch?v=Chn7i42aDh0>.

Del 2 - <https://www.youtube.com/watch?v=qzNSX3ftKiw>.

accepterad”, sa Philip Corsos chef general **Twining** (s. 81).

Project Blue Book skapades för att ge allmänheten en känsla av att de kunde rapportera in vad de såg. Samtidigt skapades andra projekt för olika ändamål.

Dessutom ville man börja släppa ut lite information i taget till utvalda målgrupper, för att börja vänja dem vid tanken att vi har besökare från andra planeter. Det gjordes bland annat filmer, exempelvis *War of the Worlds* av **Steven Spielberg**, vilket kallades ”kamouflage genom begränsat avslöjande” (s. 85).⁵ Det var ett sätt att dölja vad man faktiskt sysslade med.⁶

Både USA och Sovjetunionen hade redan i början av 1960-talet gjort några omloppsflygningar i rymden omkring Jorden.

FBI blir intresserade

Vid den här tiden blev Philip Corsos ”gamle vän” FBI-chefen **J. Edgar Hoover** intresserad av Roswellhändelserna. Enligt Corso tyckte Hoover aldrig om att hållas utanför viktiga händelser, så han började nu sin egen undersökning (s. 90). Nu var flera olika grupper inom militären och säkerhetstjänsten inblandade i undersökningarna. Corso skriver att de förvånansvärt nog agerade som om det fanns en överordnad säkerhetstjänst som höll i trådarna, men det fanns ingen sådan, avslöjar författaren (s. 91). Tiden gick och de olika grupperna arbetade oberoende av varandra och inget blev gjort, förrän president **John F. Kennedy** kom till Vita Huset. Alla spionerade på varandra. Man skapade dimridåer och

⁵ I skrivande stund köpte jag filmen *War of the Worlds* med **Tom Cruise** och tittade en kväll. Det var verkligen en ”skräckfilm” men mycket sevärd utifrån det jag läst.

⁶ Enligt en annan författare, **Steven M. Greer**, i boken *Unacknowledged – An Exposé of the Words Greatest Secret* (2017) har **Steven Spielberg** fått ta del av hemligt material som han sen använde som underlag för sina filmer, exempelvis *Närkontakt av tredje graden* (1977) och *Världarnas krig* (2005).

förvanskade information för att försvåra för varandra. Corso berättar att i en av de forskargrupper som han skapade fanns den tyske nazisten och rymdforskaren **Werner von Braun**.

En mycket intressant uppgift som Philip Corso kommer med handlar om **Joe McCarthy**. Vi som har växt upp med berättelserna om McCarthys omänskliga jakt på kommunister i USA blir lite skakade av att läsa Corsos berättelse om att kommunisterna i USA inte kunde ha haft en bättre vän än McCarthy. Han hjälpte kommunisterna på ett sätt som underlättade för dem på alla sätt. *"Han fick förtroende hos kongressen för sina hjältemodiga insatser och sin taktik, medan kommunisterna i regeringen skrattade åt den frihet som han gav dem. Allt han var tvungen att göra var att förse dem med ett mänskligt offer då och då, en kommunist som var helt oväsentlig eller faktiskt även oskyldig, och McCarthy ställde ut dem på skampåle på TV. Men när han vände sig mot amerikanska armén gick han över till mitt territorium och vi var tvungna att tysta honom"*, skriver Corso (s. 227). Kommunisterna utnyttjade McCarthy som gav dem goda möjligheter att uttrycka sig och dessutom på ett sätt som fick anti-kommunisterna att verka löjliga.

EBE

Philip Corso använder begreppet EBE, "*extraterrestrial biological entity*" för de varelser som de kom i kontakt med. EBE kontrollerade oss, de observerade oss från himlen. Corso skriver att vi var *"deras villebråd"*. De kunde ses på radar, men deras teknik var avsevärt mycket mer avancerad än vår. De flög över och övervakade rymdforskarnas arbete. De amerikanska rymdforskarna samarbetade med Sovjet och Kina om att utveckla försvarssystem mot EBE. Samtidigt pågick Kalla kriget.

Dock insåg alla att Jorden var hotad av krafter avsevärt större än hotet från Sovjet och Kina. Tecken på dessa hot såg man genom omfattande lemlästningar av nötkreatur, övervakningen av de hemliga vapeninstallationerna, märkliga kidnappningar av människor med mera. EBE var inte bara vänliga besökare. Problemet var att rymdforskarna inte hade en aning om hur man skulle hantera det – i början. Dock utvecklades en försvarsteknik så småningom.

UFO var ofta iakttagna av militären och piloter. När dessa närmade sig objekten försvann de dock mycket snabbt. En teori om varför *Apolloprojektet*, d.v.s. resorna till Månen övergavs, var att man inte hade något sätt att skydda astronauterna mot utomjordingarnas attacker (s. 137).

Philip Corso berättar om massor med möten med dessa flygande farkoster och om osäkerheten om hur man skulle hantera dem. Han berättar om de tre teorier om vad EBE hade för syfte med sina aktioner mot djur och människor på Jorden. Dels kunde det handla om ren forskning, att de ville undersöka Jordens

varelser, men utan att störa oss alltför mycket. Eller också handlade forskningen om att undersöka om Jorden var en beboelig och möjlig plats för dem att bosätta sig på och det spelade dem ingen roll om deras agerande var störande för oss. Den tredje teorin var att det faktiskt handlade om förberedelser för en invasion av Jorden. Corso berättar att de inte kunde gissa sig till vilken agenda det handlade om, men de ville ta det säkra för det osäkra och ville förbereda sig för det värsta scenariet.

Månen

Philip Corso berättar att EBE "surrade" omkring Apolloraketerna när de landade på Månen (s. 140). Både armén och flygvapnet lyckades hitta "åtminstone 122 foton" tagna av astronauter på Månen som visade närvaro av utomjordiska varelser (s. 140).⁷

En av de anledningar till att jag ville läsa Philip Corsos bok var just den mångåriga kontroversen mellan de som menar att månlandningen är en bluff och de som menar att vi faktiskt landade på Månen, men av olika anledningar upphörde med resorna. En källa menar att astronauterna mötte utomjordingar på Månen som förbjöd oss att återkomma.⁸

Syftet med *Projekt HORIZON* var att skapa baser på Månen. Det var militärens mest ambitiösa projekt som svar på utomjordingarnas hot mot Jorden. Philip Corso fick ansvar för projektet. EBE hade redan baser på Månen (s. 157).

Detta var en tid full av politiska spänningar mellan Sovjet och USA. USA ville inte att Chrusjtjov skulle få vinna kampen om makten i rymden. Corso menar att en oro var att ryssarna och extraterrestrials kommit överens och därmed tillsammans kunde ta makten över både planeten Jorden och över Månen. Han skriver att det kan verka vara paranoida tankar nu (d.v.s. på 1990-talet), men det var i högsta grad en realitet på 60-talet. Målet för *Projekt HORIZON* var att vara först med att placera en fullt beväpnad militär utpost på Månen. President **John F Kennedy**, som var president från 20 januari 1961–22 november 1963 var införstådd i och gav stöd till *Projekt HORIZON*. Huvudsyftet var försvar, inte attack.

Armén betraktade månprojektet med samma dignitet som skapandet av atombomben. Målet var att man skulle ha genomfört en bemannad landning på Månen våren 1965 och att en fullt fungerande utpost skulle vara byggd hösten 1966 till en total kostnad på 6 miljarder dollar över en 8-årsperiod. Undrar vad det skulle motsvara i dagens penningvärde?

⁷ En del av dessa bilder visas på *NASA This is why we never returned to moon! / top secret pictures about moon 2017 NEW! Vol 3* - <https://www.youtube.com/watch?v=qMD75IssBYM>

⁸ Se exempelvis *The Reason NASA Never Returned To The Moon* (Full Documentary) <https://www.youtube.com/watch?v=nHFmmbtUHR0>.

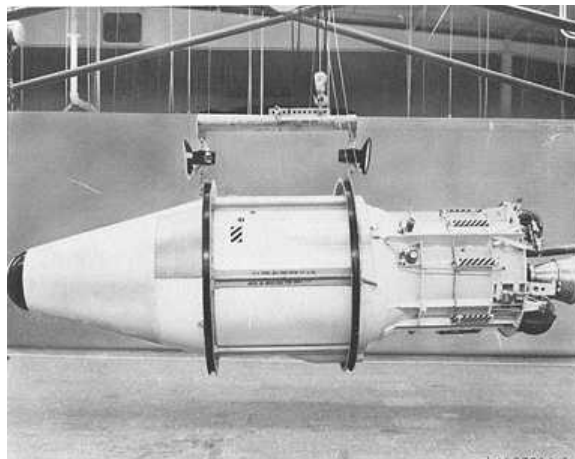
Planen var att allt nödvändigt material skulle transporteras till Månen från april 1965 till december 1967. Enligt Corso skulle den första bemannade raketerna landa på Månen i april 1965. Deras uppgift skulle bara vara att undersöka om området var tryggt och säkert. För de detaljerade planerna hänvisar jag läsaren till boken.

En plan som NASA också hade var att bygga en militär bas på Mars.

Teknik från UFO

Författaren berättar om hur forskarna inom olika forskargrupper fick tillgång till delar från det kraschade skeppet för att undersöka. De lärde sig så småningom att UFO drivs med antigravitationskraft och fri energi. Dessutom upptäckte man tekniken för mörkerseende, ”*night vision*” (s. 141).

På 1960-talet hade man lyckats föra upp satelliter i omloppsbanor runt Jorden i *Discoverer-projektet* och bland annat experimenterade man med djur, även om man redan på 40- och 50-talet experimenterade med små primater (s. 150). Man hade också lyckats med att skjuta upp raketer och ta ner dem igen. Det innebar att man nu började kunna spionera från rymden. Detta var under president **Eisenhowers** tid. Han var USA:s president under tiden 1953–1961 och överbefälhavare för de allierade i Europa under andra världskriget. Han förnekade kontakterna med UFO och allt som hörde samman med det.

Den första Discoverer-satelliten

Hemligheternas hemlighet

Trots att erfarenheter och kunskaper om utomjordiska farkoster och varelser från andra världar har minst 70 på nacken om vi räknar från Roswellkraschen, så anser de flesta människor fortfarande att det är en skröna. Philip Corso reflekterar i sitt avslutande efterord över det faktum att hemligstämplingen av dessa kontakter och erfarenheter så effektivt har lyckats förbli hemliga under alla dessa år. Varför? Hur har regeringar, försvar och myndigheter lyckats med detta hemlighetsmakeri? Finns det något annat område som dolts så effektivt?

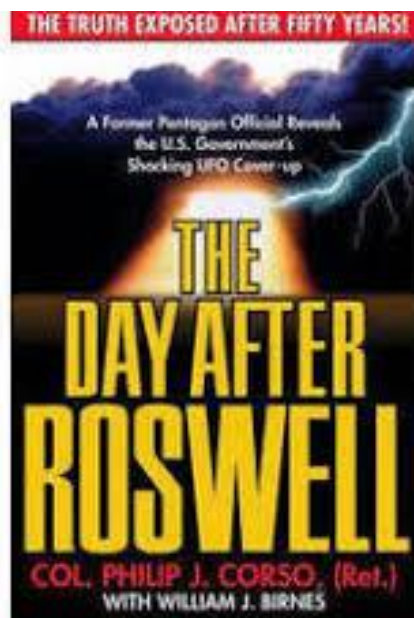
undrar han.

Författaren är vid bokens skrivande, år 1998, fortfarande övertygad om att extraterrestrials är fientligt sinnade och att de insatser militären och flygvapnet gjorde var viktiga för att skydda mänskligheten. Tack vare de kunskaper forskarna gjorde från att ha undersökt det kraschade rymdfartyget i Roswell har man utvecklat högenergilaser och partikelstrålevapen – och de är inte fantasiprodukter betonar författaren. ”De är fakta...” (s. 299).

De sista 60 sidorna i boken visar dokument, ritningar och bilder som en mer tekniskt intresserad läsare förstår bättre än jag.

Fjärrskådare ”besöker” Roswell

Cortney Brown är en remote viewer, ”fjärrskådare”. Han berättar i en intervju på Youtube att remote viewers, som arbetar helt ensamma och under helt ”blinda” förhållanden, ”reser” i tid och rum och därmed skapar nya ögonvittnesskildringar om bland annat Roswellkraschen, både utifrån och inifrån rymdskeppet.⁹ Fjärrskådarna ”reser” mentalt tillbaka i tiden till platsen för händelsen för att beskriva och därmed ge en djupare förståelse för de varelser som flög rymdskeppet och för vem som byggde det. Dessa djupt avslöjande remote viewers´ ögonvittnesskildringar kommer med sannolikhet att förändra hur denna händelse kommer att skildras i historien om hur mänskligheten startade sin resa mot rymden.

⁹ *Remote Viewers Find Something at Roswell UFO Crash That Will Change History*
<https://www.youtube.com/watch?v=gVGiOUSrPpA> - Samtalet genomfördes den 15 mars 2018 och publicerades på Youtube den 23 mars 2018.